

30 - XII - 1939

Estimada Marié - Polca Santa Rufa!
La veritat és que Rufina no era
severa; és massa bona, i a més,
va jurat amb Justa, segons veu.
Volia escriure l'història d'una
monja que, en el segle, havia
estat una noia de casa bona,
i que per evitar les seves ven-
tats passades, com una mena
de citici moral, va vendre el
nom de Rufa, que era el més
lleis que va trobar, per a fer
un acte d'humilitat, que dios
tan, cada vegada que algú
la crida. Naturalment, així s'
anava descolmant a poc a poc i
malgrat ella. Si a la vida de

Santa Rufa hi hagués guelcom que
les al cas, ho hauria aprofitat per
a l'entorn, i per que ella
- la sor - , s'encendria en algunes
cosa de la vida de la Santa
per a explicar la seva vida
Una mística. Però, en hi, ja m'
estem passant la jaure, no t'hi
encaparris.

No sé per què Dios que no
et deixa llavors. Pel teu sant
et veig donar totes la coses a tu
saber. D'aquests 3 poemes que et
veig en veure ahir, el primer te l'
hauria recitat al radiador del passadís
dís en aquells temps felices en
que al passadís hi hauria un
diador per a asseure-s'hi. E'ls
altres dos, si mires la data,

30-XII-39 2

venien que són tan recents que encara
no han passat el temps necessari de
clarificació a què m'agada sotmetre
els meus poemes. La veritat és que
cap dels tres no me l'hauria tampoc
escrit per a mi encara. El que
passa és que no escric jaix, ja ho
saps, i encara començo moltes coses
que no arriben a fi de la!

Voleria que no et veia pressió de
tot així del cansament que et passa.

Pensa que no és la primera vegada
que ho tens, i que ja s'he
que no és res d'important. En
tre uns dies i altres has passat
uns dies amb una tensió nerviosa
extrema i no és estrany que
ara et trobis esgotada. És un
bucidi tant per la falta de llargueses
quan es necessari, però després

has de fer penitència, no hi ha remei,
t'ha passat sempre. No recordes què
igual et va passar quan vas
tornar de la mara Ven? No et
heoamps, ja passaria.

" Si pogués ser com aquells
oells de qui parla l'Evangeli!"
I Per què no? És que no fa molt
temps que jo he soc? Com aquells
oells i com aquells thais. Déu en
dona menjar, Déu en sapria els
sneters i els pantalous, amb
tanta glòria que ni els Reis
ni els emperadors es peixen tan
bé ni van vestits amb tanta
d'argull. És trist, molt, trist
l'esdevingut al teu penitència. Però
no vulguis agensar al seu treball
amb el de saber-te a teu embrai.

30-XII-39

3

nada. Et dol de ser una càrrega
pels teus germans; quants germans
no voldrien tenir una càrrega així!
I no veus que venent a tu fista,
mal conformada, jaia més feiduga
~~ta~~ el teu pes? Et millor
que portis la pes a ells, es estan
alegra, optimista, i comunicant
la teua serenitat si ells deuen
suavissim.

Ja et deia que pensava sortir
d'aquí dia menys. Si hi ha cotxe al
matí, al matí, hem sap ven
deixant el dia de cap d'any,
però, ultra que aquest dia ja
més fàcil d'explicar la mera a
nada a B., si a algú hi cu
des l'atenció, hi ha que em
podeu trobar no sols amb aquesta.

amiga de la Maria M. que ha vingut
cont' de França i vindrà amb la seva
germana - de la Maria, - i solament
el seu pare, que passaran el dia
a Barcelona. Em marxo de jaure
de veure el Pare Moineau, que
si ha passat tots aquests mesos a
Balthmanya, entre met, i que potser
per mi és una de les persones més
dolces i més bones que he conegut
en aquest món.

Voldràs donar-me la direcció del
Teu germà, i dir-me a quin
hora és la millor per a veure'l?
Si tinc temps, que no es pugui
segure, tindria some de sala
dar-lo.

Tu.

M.

20-XI-89